

holdt i den her regerings levetid. Samtidig fortæller finansministeren os, at det her har været forventet i ca. 35 år, nemlig at man ville gentage den adfærd, der var i forbindelse med sidste kommunalreform. Alligevel har man ikke sørget for at skaffe sig den her hjemmel, som man nu finder helt naturlig, rimelig og hensigtsmæssig, i forbindelse med lovgivningen om strukturreformen.

Var det, fordi man ikke syntes, det var hensigtsmæssigt at have sådan en hjemmel før kommunalvalget, fordi det faktisk ville have blotlagt regeringens syn på aftalesystemet og på de lokalt valgte, nemlig at man hverken regner det ene eller det andet for noget, men kun sin egen magt til at gribe ind og styre direkte.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jamen det er sådan, at regeringens syn på aftalesystemet er, at aftaler skal overholdes. Det er da ikke utroligt, at det er regeringens syn på aftaler.

Det har en særlig appel i 2006, fordi man godt ved, hvordan det ellers foregår, når kommuner opfører sig med at eksistere, nemlig at man viderefører en regning, eller at man på anden måde har truffet nogle beslutninger, som man måske føler andre skal betale for, og det er nøjagtig det, der afspejler sig i budgetterne. Men vi venter altså med at have den forventning om, at det kunne gå galt, til vi ser budgetterne, for det er jo en indikation af, hvad det egentlig er, der er tale om.

Det er jo nok rigtigt, at havde man valgt budgetter, der svarede til aftalen, jamen så er det klart, at jeg ikke havde bedt om den hjemmel, for der ville den viden, vi ville få om aftalens overholdelse, først komme i 2007, før ville vi jo ikke vide, om man rent faktisk havde efterlevet budgetterne.

Nu ved vi up front, at hvis man udnytter de budgetmuligheder, der er vedtaget, så skrider den samlede økonomi, så får vi et niveau, som ingen ønsker sig i den finanspolitiske aktivitetsvirkning. Derfor er det altså, at vi i virkeligheden nu skal vise rettidig omhu, og det gør vi også.

Så håber jeg, at alle appellerer alle vegne til, at kommunerne nu, om jeg så må sige, i samtale med sig selv finder ud, hvordan de overholder aftalen.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Det her lyder altså mere og mere som historien om et bebudet mord, historien om en bebudet budgetoverskridelse, fordi finansministeren igennem denne diskussion gang på gang på gang har henvist til erfaringerne fra 1970. Det er 35 år siden. Alligevel er det en meget stor overraskelse, at finansministeren vil have brug for sådan en hjemmel til at gøre, som det passer ham, en så stor overraskelse, at man først kan bede om at få den hjemmel efter kommunalvalget.

Hvis det er rettidig omhu, så har jeg meget svært ved at forstå, hvad der i det begreb, for jeg tror ikke, der er nogen, der vil tillægge finansministeren sådan et romantisk eller lyserødt livssyn, at kommunerne lige pludselig skulle opføre sig ganske anderledes nu end for 35 år siden.

Ville rettidig omhu ikke have været at sørge for, at vi havde haft den her diskussion i forbindelse med strukturreformen og i forbindelse med den økonomi, som regeringen med omhu har undgået at diskutere?

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Rettidig omhu er at bruge den viden, man har om, hvad der skete i 1970. Det har vi gjort, og det har været grundlaget for de samtaler, vi har haft med Kommunernes Landsforening, og de appeller, vi har givet: Tag nu og vend hver en krone, lad nu være overhovedet at sætte noget i værk på kort sigt, som ikke skal anvendes på lang sigt. Det er sagt hele vejen, den appel er givet hele tiden til kommunerne, og jeg har gjort det ved mange lejligheder: Tag nu at være opmærksom. Alle de steder, hvor man har sagt, det koster mange penge, har jeg sagt: Tag nu at være sparsommelig, vend hver en krone, vær meget omhyggelig.

Der er givet sammenlægningsudvalgene en mulighed for egentlig at styre det med de appeller, der har været baseret på den viden om, hvordan det var. Så har jeg haft en forventning om, at man så også har lagt budgetter efter den appel, der er givet om nu at være meget omhyggelig, lade være med at bruge flere penge end det, der er absolut nødvendigt, for man får brug for dem siden hen.

De appeller er givet, og derfor har man sagt, lad os så se, hvad der rent faktisk er besluttet. Det, vi i virkeligheden har gjort, er, at vi tager